ſtikes q̄ modicū tp̄s hēt. Deut. 20.
Audi iſrahel. Vos hodie ɔtra inimi-
cos vr̄os pugnā cōmittitis, nō ptīe-
ſcat cor vr̄m. Nolite timē. nolite cre-
dere. nec formidetis eos. q̄ dn̄s de9
vr̄ in medio vr̄i ē, p vobis cōn aduſa-
rios dimicabit ut eruat vos de peri-
culo. Aug9. Caue ne aliud pret deū
timeas. Ipſū time. ipſū ama. Adiu-
uat certātē. q̄ certamē indixit. Spe-
ctat de9 certatorēs ſuos. et adiuuat
eos certantes. Yſid. Qui incitat ut
pugnem9 adiuuat ut vincam9. ɔſo-
lidat ne deficiamus.

De temptacōnis nc̄citate ōnium viatoꝝ. Ca. 9.

apoc. xvi

Iohānes. Vidi de ore dra-
conis et de ore beſtie et de
ore pſeudo pp̄he exire ſpūs
tres immūdos ī modū ranaꝝ. Btūs
q̄ vigilat et cuſtodit veſtimēta ſua.
ne nud9 ābulet. Expoſicō q̄dā nobil
ſup hoc. Iuſto dei iudicō actū eſt. ut
clā nc̄ario int9 ⁊ foris pugn̄e hate-
ant. ſicut iob dicit. Tēptacō eſt vita
hois ſup terrā. Sācs ergo iohēs p̄-
uidēs hoc certificauit nos de illo q̄d
viderat dicēs. vidi ⁊c̄. Int9 impug
mur tripliciṫ. q̄ de ore draconis ex-
it ſpūs vehemēs ut exurat iraſcibi-
lē ut ſeuiat. De ore beſtie exit ſpūs
blādiens ut inflāmet ɔcupiſcibilez
ut inſaniat. De ore pſeudo pp̄he ex-
it ſpūs fallens ut decipiat rōnalez
ut deuiet. Caſdē pōs foris triplicit
malū h9 ſeculi tēptat exēplū. Sup-
bia iraſcibilez. luxuria ɔcupiſcibilez.
auaricia rōnalem. Btūs ergo q̄ cu-
ſtodit veſtimenta ſua. i. vtutes q̄s
laborioſe acq̄ſiuit. ne draco eas de-
uoret. ne beſtia maculet. ne falſari-
us doloſe auferat ⁊c̄. Greg9. Vita
hois nō tēptatiōem hr̄e dicit. ſꝫ ipſa
tēptatio eē phibetur. Spōte quippe
ab ſtatu cōdicionis lapſa. et corrup-
tionis ſue putredini ſubdita. dū ſibi
ex ſemetipſa moleſtias gignit. hoc ē
iam ferā q̄d tolerat. Que nimirū mu-
tabilitatis ſue onera q̄ volēs expe-
tijt. nolens portat. Ecce dū ad ſum-
ma appetēda ſe erigit. mutabilita-
tis lubce impulſu ptin9 ad ſemetip-
ſam cadit. Vult in cōtēplacōe ſtare
ſꝫ non valet. Cogitacōnis greſſum
figere nititur. ſꝫ īfirmitatis ſue lap-
ſibus eneruat. Sī iā ab iniq̄tatis
ppetracōe cōpeſcit. in ipſis tn̄ bonis
opibus. modo malorū memoria. mō
ſeductōis caligine. mō intētiōis ſue
intrrupcōe fuſcat. Si a luxuria car-
nē refrenat. adhuc tn̄ luxurie fan-
taſmata tolerat. Si ventrem ab-
ſtinencie vigore reſtringit. vultus
palleſcit. virtus laudatur. moxq̄z ī
anīs gloria ſuccreſcit. Si toto deſi-
derio humilitatis ſtatum apprehē-
dit. fit nonnunq̄ vt zelum rectitudi-
nis deſerat. aut rurſum zelo rectitu-
dinis turbet humilitatis ſtudiū q̄d
tenebat. Cumq̄z ſeruari ſimul et ze-
li auctoritas et ɔpoſicionis humili-
tas vix poſſit. ſibi metipſi homo ex
pturbacōe incognitus reddit. ita ut
vehemēter ābigat. ne apud ſeductuz
animū aut ſupbia ſe auctoritate ze-
li inſinuet. aut torpor pauidus humili-
tate fingat. Si veritatē ōnimode lo-
q̄ decreuit aut tacere neſcit. aut loq̄n-
do p ximi vitā vel eloquēs grauat.
Si amore ɔditoris intra ſecuritate

ab omnib; terrenis aſſidua orōe ſe
curat ſuſpendē: dum eleuari ab inſi-
mis nititur. infimoꝝ fantaſmate re-
uerberat̄. Unde fit plerumq; ut ani
mus ſua infirmitate fatigat⁹. aut
oracionē deſerens deſidia torpeat:
aut ſi diu in oracōne ꝑmāſerit ante
eius oculos importunarū ymaginū
caligo deſeſcat. Si dine legis ſciēci-
a ꝑditus p̄ ceteris fuerit. ꝑuato gau-
dio exultat. ꝑcepti intellcūs munerā
in ſe diſſipat: et inde in iudicio cete-
ris deterioꝛ exhibet̄. vn̄ clarioꝛ cete-
ris ad tēpus oſ̄dit̄. Si alienus ab
erudicōne dine legis fuerit. ignorāci-
a ſua deꝑmit̄ ne quid cā obtinende
ſalutis opet̄. Et ꝙ ipm̄ dona virtu-
tū non ſubleuāt. eciam viā ſimplicē
rectitudinis declinat: et velut extra
neum ſe a celeſti munere deputans
q̄ſi eo ſecurius ꝑua agit: quo ſupni
doni ſublimia munera nō ꝑcepit. I
ſtū inopia deꝑſſit. illū habūdācia v̄-
tutū ex occaſione deteri⁹ ruere fecit.
Vn̄ ergo dr̄. tēptacō ē vita hoīs ſup
terrā. cui ex ſemetipa naſcit̄ vn̄ pei-
mat̄. que eciam et ſi ſemp ex virtute
ſuccidat qd̓ ex infirmitate gn̄at. ſꝑ
tamē ex infirmitate gn̄at qd̓ virtu
te ſuccidat: et vltra hoc valde miſe-
rādū ē. ꝙ qn̄q; ibi reatū deſcēſionis
īueīt vbi ſe ꝓuectū ꝯp̄hēdere aſcē-
ſionis putauit: et inde mens cōfun-
ditur: vn̄ et ſurgē a confuſione nite-
bat̄. Hec ē omniū noſtrū ꝛ q̄ in ſer-
to infirmitatis vicio naſcimur mi
ſerabilis cōdicō: ꝙ hoſtē nobiſcū de-
ducimus quem cum laboē ſupam⁹.
Foris igitur et intus neceſſe pugna
re habemus: qui ſponte a r̄gula no-
bis diuinitus prefixa lapſi ſumus.
Auguſtinus. Terra repromiſſioīs
nos fuimus anteq̄ peccaret adam:
quando nichil aliud in nobis erat
q̄ qd̓ miſericordia contulerat condi-
toris. Sed poſtq̄m peccauit adam.
terram illam tociens laudatā ca-
nanei ceperant poſſidere: quando ex
pulſis virtutibus ſanctis vicia inſo
lencia remanſerunt: cum quibus iu-
gem pugnam habere deinceps nos
oportebit. Cōmunis ſentencia prim.
Qm̄ diu in hac fragili carne ſum⁹:
laqueis varijs circūdamur. Nulli-
bi ſecuritas: vndiq; periclitamur: ni
ſi omni cuſtodia coꝛ noſtrum cuſto-
diamus. Siquidem laqueos ploꝛa
mus. laqueos ridemus. laqueos ie-
iunamus. laqueos comedimus. la-
queos oramus. laqueos gemimus:
laqueos vigilamus. laqueos doꝛmi
m⁹. laqueos loquimur. laqueos ta-
cemus. Et ita de alijs omnibus ex-
ercicijs virtutum. Verum hoc max
ime eſt conſolatorium: ꝙ in hijs pl⁹
valet virtutis incrementum. q̄ veni
alis peccati detrimentum incompa-
biliter. Raro enim naſcitur virtu-
tis granum ideſt opus bonum ſine
pallea alicui⁹ defectuoſitatis. ideſt
ſine oī circūſtācia venial̄ delicti: nec tar
dioꝛ ē dn̄s de⁹ ad miſerēdū q̄ ad af
fligēdū. Sic enī in oī re bon⁹ hō īueīt
occaſio q̄lit maꝫ tēptacōis. ſic et dire
ctionis ꝓut aplūs dr̄: ſcim⁹ qm̄ dili-
gētib; deū oīa coopant̄ in bonū ꝛc.
Ubi dicit glo: tam proſpera q̄ adu-
ſa. Et ſubdit, Uſq; adeo cooperātur:
ut ſi qui deuiant et exorbitant. eci
am hocipſum faciat eis proficere in

bonū:q̄ hūiliores reddūt atq̄ doctio
res· Diſcūt em̄ cū tremore ſe exulta
re debere:nō q̄i arrogādo ſibi tāq̄ de
ſua v̄tute fiduciā h̄eant pmanēdi·
Cōſolat̄ ei de⁹ eos pſpis et exercet
adūſis:et oia ip̄ꝫ pſūt:tū ad emēda
cōem.tū ad pbacōem·

Quod boni tm̄modo dicātur temp
tari· Ca·x· (Deut. 33.)

Moyſes· Perfectio tua ⁊ do
ctrīa tua a viro ſcō tuo:quē
pbaſti in tēptacōe. Deut·
·8· Eduxit te dn̄s p deſertū ānis ·xl·
ut affligēt te atq̄ tēptaret. ij· pali·
32· Dereliq̄t eū dn̄s ut tēptaret̄:ſcꝫ
ſcm̄ ezechiā. Sapie·3· De⁹ tēptauit
iuſtos:et inueīt illos dignos ſe. Sa
pie·18· Tetigit iuſtos tēptacō mor
tis Tobie·2· Hāc tēptacōem ideo per
miſit eueniē illi ut daret̄ exēplū pa
ciētie ſue:ſicut et ſci iob· Et·12· Qm̄
placuiſti deo:nēce fuit ut temptatio
pbaret te· Ecci·2· Fili ac·ad·ſ·d·ſta
i·t·⁊ p̄para animā tuā ad temptati
onem Ecci·27· Hoies iuſtos pbat
tēptatio tribulacōis · Ecci·44· Abrā
hā in temptacōe inuētus eſt fidelis·
Sapie·11· Cū em̄ tēptati ſunt et q̄
dē cū mīa diſciplinā accipiētes: Im
pij cū ira tormēta patiūt̄. Judith·8·
Tēptati ſūt prēs nr̄i:ut pbarētur
ſi vere colerēt deū ſuum · Abraham
pr̄ noſter temptat⁹ eſt:⁊ p multas
temptacōes pbatus amicus dei fa
ct⁹ eſt· Sic yſaac·ſic Jacob·ſic mo
yſes·et ōnes qui placuerūt deo:per
multas tribulacōes tranſierūt fide
les Illi aūt qui tēptacōes non ſuſce
perūt cū timore dn̄i.⁊ impaciēciam ſu
am et improperiū murmuracōis ſu

e contra dn̄m ptulerunt:exterminati
ſūt ab exterminatore:et a ſerpētib⁹
perierūt. Jac·p̄· Btūs vir qui ſuffert
tēptacōem: q·c·p·f·a·c·v·q̄ reddi
ſe· Cōtra de reprob̄ dr̄: Luc·8· In tē
pe tēptacōis recedūt, p̄· pet·p̄· Op
tet ↄtriſtari in varijs tēptacōibus·
Vas quoq̄ electōis q̄les tēptacōes
ſuſtinuerit ſepi⁹ ptestatur· Ait em̄
actu·20· Vos ſcitis q̄liter vobiſcum
fuerim ſeruiēs dn̄o:cum ōni hūilita
te et māſuetudine et lacrimis ⁊ tēp
tationib⁹ que michi acciderūt Et in
fra Spūſſanct⁹ pteſtatur michi p
ōnes ciuitates dicens: qm̄ vincula
et tribulacōnes me manent · Et q̄
iſtud ſit ſanctis ↄmune:oſ̄dit·ij·thi
mo·iij·dicēs· Oēs qui pie volunt vi
uere in xp̄o:pſecucōez patiētur· Tā
dem ut michil deeſſet quod huic ma
terie ↄueniret:dicit ad heb·4· de xp̄o
Hēm⁹ pontificē temptatū p ōnia. Et
math·4·et luce·4·et marc·p̄·dr̄:q̄
duct⁹ ē ih̄s in deſertū ut tēptaretur
a dyabolo· Et math·22·et luc·20·
dr̄:q̄liter temptatus ſit a malis hoi
nib⁹ ⁊c̄· Hec vtiq̄ maxime cōſola
toria debent eē fidelib⁹: in cotidiana
temptacōe ſudātibꝫ, Vn̄ criſ· Vt ne
mo turbetur de temptacōnibꝫ preter
ſpem irruētibus:idcirco eciaꝫ xp̄us
dn̄s tēptari voluit· Quiſquis ergo
poſt baptiſmū maiores ſuſtiēs tēp
tationes.non turberis· Etenī ppter
hoc accepiſti arma non ut vaces ſꝫ
ut prelieris:et diſcas quoniam mul
to factus es fortior· Vrget enim te
ſpūſſanct⁹ aliq̄d magnum appre hē
dere opus in iuſticia q̄ de⁹ delectat̄·
Dyabolus namque precipue illos